

Το περιοδικό *antifa* εκδίδεται κάθε δύο μήνες και ασχολείται με το ρατσισμό και το φασισμό στην Ελλάδα και διεθνώς.

Την αποκλειστική ευθύνη του περιοδικού την έχει η συντακτική του ομάδα (η οποία συμμετέχει ως τέτοια στις εκδόσεις *antifa scripta*).

Αυτό σημαίνει πως για ό,τι γράφεται ή παραλείπεται να γραφτεί αποκλειστικά υπεύθυνη είναι αυτή και μόνο αυτή.

Πέρα από την ανάλυση και την αντιπληροφόρηση το περιοδικό *antifa* υποστηρίζει ενεργά το αντιφασιστικό κίνημα. Έτσι η συντακτική του ομάδα συμμετέχει στην αντιφασιστική συνέλευση *autonome antifa*.

Αν με κάποιο τρόπο αυτά που διαβάζετε εδώ σας φαίνονται ενδιαφέροντα, η ηλεκτρονική μας θυρίδα σας περιμένει: antifascripta@yahoo.com

Μάιος 2021

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

Χαίρετε καλές μου συντρόφισσες,

Οι μάχες για να παραγγείλω καφέ ξεμάσκωτος από το κυλικείο του ΨΝΑ Δαφνί συνεχίζονται. Έχω εξασφαλίσει μια υπεύθυνη δήλωση *self test*, την έχω συμπληρώσει αρνητική με στυλό, αλλάζω την ημερομηνία κάθε μέρα με μολύβι και τη μοστράρω δίχως να μου ζητηθεί. Όταν μου λένε ότι προφανώς λέω ψέμματα, απαντώ ότι όταν οι ειδικοί σχεδίασαν τη διαδικασία των *self tests*, αναμφίβολα καταλάβαιναν ότι όλοι θα συμπληρώναμε ψεύτικες δηλώσεις – εδώ το καταλαβαίνουμε εμείς, που είμαστε άσχετοι. Εφόσον λοιπόν οι ειδικοί, κατά τη σχεδίαση της διαδικασίας, επεδίωκαν απλά να συμπληρώναμε τις δηλώσεις, και όχι να χώνουμε όντως το ρουζούνι στη μύτη, ποιοι είμαστε εμείς για να τους αμφισβητήσουμε; Εδώ δεν τους αμφισβητήσαμε για άλλα κι άλλα – φρέντο εσπρέσο σκέτο με ελάχιστο γάλα εβαπορέ!

Αυτή η επιχειρηματολογία δούλευε καθημερινά και ικανοποιητικά,¹ μέχρι που ο υπάλληλος του κυλικείου άλλαξε. Ο νέος υπάλληλος ήταν γύρω στα πενήντα -δέκα χρόνια μικρότερος- και έφερε εμφανείς τις πολεμικές ουλές του ελληνικού δημοσίου και των δεκαετιών 1990-2010. Ξέρετε, μπυροκοιλιά, γυαλιά ηλίου που φοριούνται στα σκοτεινά, σταυρουδάκι, μια φορά είχε πάει Μύκονο δεκαπενταύγουστο, ειδήσεις από το fb, πλήρης παραίτηση - και τα λοιπά. Αυτός με άκουσε προσεκτικά, πήρε ύφος πληγωμένης αξιοπρέπειας και είπε:

- «Κοιτάξτε, κύριε Μπάμπη, εγώ είμαι ένας κανονικός άνθρωπος - δεν ξέρω από αυτά και ακούω τους ειδικούς. Τώρα φοράω διπλή μάσκα και δεν μπορώ να αναπνεύσω και φταίει η ανευθυνότητα ορισμένων».

Όντως φορούσε διπλή μάσκα.

Αργότερα, πίνοντας τον καφέ μου στα σκιερά μονοπάτια του ΨΝΑ Δαφνί, επανήλθα νοερά στην τοποθέτηση ετούτου του βετεράνου του ελληνικού δημοσίου. «Κανονικός» μα την αλήθεια! Τι σκατά ήταν το «κανονικό» πάνω του; Και γιατί είχε επιλέξει ενστικτωδώς να χρησιμοποιήσει αυτό το «κανονικός» για σωσίβιο, την ώρα που εγώ εργαζόμουν επιτυχημένα με στόχο τον αποπροσανατολισμό και την εξασφάλιση φρέντο εσπρέσο;

Μου φαίνεται ότι μία από τις πρώτες εμφανίσεις του «κανονικού» στις παγκόσμιες αφηγήσεις είναι η ιστορία του Προκρούστη. Ο Προκρούστης ήταν ληστής που ήλεγχε το δρόμο από την Αθήνα προς

την Πελοπόννησο, εξοπλισμένος με ένα κρεβάτι κι ένα τσεκούρι. Ο Προκρούστης τσάκωνε τον περαστικό και τον έδενε στο κρεβάτι. Αν ο περαστικός ήταν κοντός και περίσσευε κρεβάτι, ο Προκρούστης τραβούσε και εξάρθρωνε. Αν ο περαστικός ήταν ψηλός και περίσσευαν πόδια, ο Προκρούστης έπαιρνε τσεκούρι κι έκοβε πόδια.

Όλα έβαιναν καλώς, ώσπου ο ήρωας Θησέας ανέλαβε να ανακτήσει τον έλεγχο του δρόμου προς την Πελοπόννησο, ως προαπαιτούμενο της ανέλιξής του σε πρώτο βασιλιά της αθηναϊκής πόλης κράτος. Μοιραία, ο Θησέας έπεσε πάνω στον Προκρούστη. Η συνάντηση δεν πήγε καλά για τον ληστή, που βρέθηκε ο ίδιος δεμένος πάνω στο κρεβάτι και έχασε τα πόδια του.²

Η σχέση αυτής της ιστορίας με το κυλικείο του ΨΝΑ Δαφνί, είναι κατά τη γνώμη μου σαφής: το κρεβάτι του Προκρούστη ήταν μια μηχανή παραγωγής «κανονικών ανθρώπων». Ο Θησέας (που εδώ συμβολίζει το κράτος και τη βία του), μπορεί να μην γούσταρε ιδιαίτερα τον εφευρέτη αυτής της διαδικασίας κανονικοποίησης, λάτρεψε όμως την κεντρική της ιδέα: τη βίαιη παραγωγή κανονικών σωμάτων.

Μα τι παράξενη λέξη που είναι αυτό το «κανονικός»! Υποτίθεται πως περιγράφει μια κατάσταση – αμέσως όμως τα γυρνάει, και μετατρέπεται σε αξιολόγηση: το «κανονικό» δεν μπορεί παρά να είναι και «καλό», ε;

Η λέξη «κανονικός» καταργεί τη διάκριση μεταξύ του «είναι» και του «πρέπει». «Κανονικός» είναι αυτός που είναι όπως πρέπει - ή καλύτερα «καθώς πρέπει».

Ο «κανονικός» είναι και «ορθός», δηλαδή σωστός: αυτό μας το θυμίζουν η «ορθοπαιδική», η «ορθοδοντική» και οι υπόλοιπες επιστήμες διαμόρφωσης του «κανονικού» ανθρώπινου σώματος. Αυτές αναμφίβολα έχουν μεταβληθεί από τον καιρό του Προκρούστη, αλλά παραμένουν σταθερές ως προς τις μεθόδους και τα εργαλεία: προσθετικές σιδεριές, τραβήγματα, πιέσεις και εξαρθρώσεις.

Ο «κανονικός» είναι ταυτόχρονα κοινότοπος μέσος όρος και επιδιωκόμενος στόχος. Για παράδειγμα, οι γεωμετρικές γωνίες μπορεί να έχουν άπειρα ανοίγματα. Όμως ο «πατέρας της γεωμετρίας» Ευκλείδης, λάτρεψε τον μέσο όρο μεταξύ του 0 και του 180 – και βάσισε όλη του τη γεωμετρία σε αυτή τη γωνία 90 μοιρών που έκτοτε ονομάζουμε «ορθή». Ο «κανονικός» είναι ανύπαρκτος – πουθενά δεν θα

ANTI FA SPEAKING KING

βρείτε μια πραγματικά «ορθή» γωνία - και κανείς δε γλύτωσε από τον Προκρούστη, γιατί κανείς δεν ταίριαζε τέλεια στο κρεβάτι του. Κι όμως, ο «κανονικός» παράγεται με τη σέσουλα, ως στατιστικός μέσος όρος με ύψος ένα κι εβδομηντατρία, με ένα κόμμα εννιά παιδιά, με τάδε εισόδημα και δεινά πολιτική τοποθέτηση. Οι δε ορθές γωνίες αποτελούν βασική επιδίωξη των καπιταλιστικών κατασκευών - από τις οικοδομές και τα πολεοδομικά τετράγωνα, μέχρι τους φράχτες των οικοπέδων και την «ορθή» στάση του (εργαζόμενου) σώματος.

Αυτός ο κατάλογος όψεων της «κανονικότητας» προέρχεται από ένα βιβλίο με τίτλο *Το Δάμασμα της Τύχης*.³ Όσο εντυπωσιακός και αν φαίνεται, νομίζω ότι το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της «κανονικότητας» απουσιάζει. Δεν πειράζει όμως η ιστορία του Προκρούστη είναι εδώ για να μας το θυμίσει: (α) ο προσδιορισμός «κανονικός» κανονίζεται αυθαίρετα, κατά πώς βολεύει την πολιτική εξουσία και (β) ο προσδιορισμός «κανονικός» επιβάλλεται μέσω συνδυασμών βίας και συμμόρφωσης.

Με λίγα λόγια Αφεντικά και Κράτος κι Εξουσία, καλές μου συντρόφισσες! Εδώ θα βρούμε την πηγή της «κανονικότητας», εδώ και τους τρόπους επιβολής της! Οι κανονικές γωνίες του Ευκλείδη ήταν «ορθές» γιατί έτσι υπολογίζεται ευκολότερα το εμβαδόν, οπότε τα οικόπεδα πουλιούνται και αγοράζονται απρόσκοπτα. Το κανονικό ύψος είναι σύμμαχος όποιου θέλει να ράψει στρατιωτικές στολές ή στολές φυλακής. Ο κανονικός αριθμός παιδιών είναι αυτός που καταλήγει στην ομαλή διαιώνιση του έθνους. Ο Φρέντερικ Τέιλορ, που καταλάβαινε καλά την έννοια, παρίστανε πως αγωνίζεται ώστε οι εργάτες να παράγουν την «κανονική δουλειά μιας μέρας», ενώ στην πραγματικότητα επεδίωκε να προσδιορίσει το «κανονικό» εκ του μηδενός, με την πολιτική και με τη βία. Οι Γερμανοί μηχανικοί, που καταλάβαιναν ακόμη καλύτερα, ονόμασαν τις τεχνολογικές μεθόδους «Normaliziation», λίγο προτού δηλώσουν ναζιστές με τα ούλα τους.

Όλα τούτα είναι εξαιρετικά σχετικά με τους καιρούς μας και την ψυχολογική μας κατάσταση. Η αναίρεση επιλεγμένης μερίδας των «αναγκαίων μέτρων» γεμίζει τους αυτόνομους με ανησυχία, ακριβώς γιατί οι «κανονικοί άνθρωποι» βγήκαν από το κουκούλι τους και με τη νέα τους μορφή γεμίζουν ξανά τους δρόμους. Η θεαματική μετάλλαξη του «κανονικού ανθρώπου» σε απόκοσμο κλωδιωμένο on με (ενίοτε διπλή) μάσκα, έλαβε χώρα δίχως να χαθεί δράμι από την «κανονικότητά» του.

Αυτό μας υπενθυμίζει ότι η «κανονικότητα» δεν ήταν κάποιος αυθόρμητος «μέσος όρος», αλλά παράδοση πολιτική συμφωνία. Ταυτόχρονα, και ακόμη πιο ανησυχητικά, αντιλαμβανόμαστε την πραγματική πηγή επιβολής της «κανονικότητας», δηλαδή την κρατική βία που συνδυάζεται με τη σκληρή πολιτική ένταξη των «κανονικών» συνανθρώπων μας με την αποφασιστικότητα με την οποία επιδιώκουν τη συμμόρφωση, με την αποφασισμένη αδιαφορία τους για οποιαδήποτε λογική δεν είναι η κρατική λογική.

Διόλου τυχαία, το κράτος αμόλησε τους «κανονικούς» από τις τρύπες τους λίγο πριν τις διακοπές του Πάσχα. Επέλεξε να επιδείξει το επίτευγμα ετούτης της «νέας κανονικότητας» χρησιμοποιώντας τον επιτάφιο, το σχολείο και τις πορείες της πρωτομαγιάς. Δηλαδή προηγούμενες τεράστιες κλίμακας και παραδοξότητας τελετουργικές επιδείξεις του είδους της «κανονικότητας» που βασιλεύει στα καπιταλιστικά ψυχιατρεία. Η έξοδος των «κανονικών» εγκλείστων μάς γεμίζει ανησυχία. Δικαίως, γιατί δεν είναι έξοδος - είναι παρέλαση. Έχει σχεδιαστεί για να είναι απειλητική και τα καταφέρνει εξαιρετα.

Ακόμη και ο μισοπεθαμένος δημόσιος υπάλληλος του κυλικείου το έχει κατάλαβει.

Μου έλεγε ότι είναι «κανονικός» - και εννοούσε ότι είναι κρατικός - ενώ εγώ όχι.

Ρε τον αφιλότιμο...

Αυτά προς το παρόν,
φιλιά,
Μπάμπης.

1. Αν συναντάτε δυσκολίες, το επιχείρημα μπορεί να συμπληρωθεί ως εξής: η ψεύτικη δήλωση αρνητικού self test ελαφραίνει την επιδημιολογική εικόνα της χώρας, συνεπώς ωφελεί τον ελληνικό τουρισμό - αντιθέτως η θετική δήλωση self test είναι μια πράξη κατ'εξοχήν αντιπατριωτική.

2. Ας σημειωθεί ότι κατ' αυτό τον τρόπο ο ληστής μετατρέπεται σε ζητιάνο, που είναι η κρατικός ευκταία κατάληξη των ληστών από καταβολής κράτους.

3. Διάβασα το Ian Hacking, *The Taming of Chance*, Cambridge University Press, 2004 (11990), κεφ. 19. Η ύπαρξή του στη βιβλιοθήκη του ΨΝΑ Δαφνί, αναμφίβολα οφείλεται στον Μιχάλη τον φοκωκικό ψυχίατρο, πρόσωπο που εύκολα βάζει υποψηφιότητα για νομπελ κανονικότητας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΟΙΜΟΞΙΟΛΟΓΩΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΙ ΕΝΑΝ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟ

Σε περίπτωση που βλέπετε κι εσείς έναν ελέφαντα στην πλατεία της γειτονιά σας, μη φρικάρετε.

Πάρτε μία βαθιά ανάσα και χαλαρώστε.

Ο Εοδου εξέδωσε σχετική ανακοίνωση για την περίπτωσή σας.

Αρχικά ο ελέφαντας για να βρίσκεται στην πλατεία σημαίνει ότι πληροί όλα τα προβλεπόμενα μέτρα.

Είναι πιθανόν εμβολιασμένος, φοράει μάσκα και κάνει self-test δύο φορές την εβδομάδα.

Η επιτροπή λοιμοξιολόγων βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να σας ενημερώσει ότι το πρόβλημα δεν το έχει ο ελέφαντας.

Το πρόβλημα το έχετε εσείς που βλέπετε έναν ελέφαντα στην πλατεία.

Στην πραγματικότητα η επιτροπή ανακοίνωσε ότι δεν υπάρχει κανένας εμβολιασμένος, μασκοφορεμένος, σελφτεσταρισμένος ελέφαντας σε καμία πλατεία.

Κατά την επιτροπή των λοιμοξιολόγων, η κατάστασή σας θεωρείται κρίσιμη.

Καλό θα ήταν να παραμείνετε σε πιο καβατζωτά μέρη και να αποφεύγετε κεντρικές πλατείες.

Κι αυτό είναι κάτι που το λέμε εμείς, που τον βλέπουμε. Να δείτε που τελικά η επιτροπή λοιμοξιολόγων χρειάζεται κι έναν οφθαλμίατρο.